

Vazgeçilmişliklerin Adına

— Gözyaşı · 02 Eylül 2016

yeter

sevdanın kanattığı şu yüreğime bir derman ver yarabbim
kabuk bağlasın dediğim yerde sil baştan başlıyorum.

nice sevda dağlarını deviren ben
ve nice sevda tuzaklarından çizik almadan kurtulmuşken
bir onun kara gözlerine mih gibi çakılmışsa yüreğim
çekip çıkar onları kara kuyulardan
gülme haram olmamalı bu kadar
yüzü gelince aklıma

susmak bu kadar işkenceye dönüşmemeli.

şirlerin arkasına saklanmaktan yoruldum
ufacık bir sesde düşer usuma
yazma diyorum kendi kendime
onun kokusunun estiği her yerden uzaklaş
uzaklaş ki belki kirpiğinin gölgesi vurmaz yüreğime

ve biraz ferahlamak adına sığınmam ıslaklığına.

yalanlarla bezeli geçmişin hasreti bu
neyin hesabını ister gönül
neyin özlemidir bu gözlerimden taşan
adı üstünde
platonik bir sevda
ne oturup bir yerde kahve içmişliğimiz var fallara özenip
ne sarhoş masalarında derdin dibine vurmuşluğumuz
bir kaç satır söz
bir kaç şiir bağdaş kurmuş
oturur saklı düşlerde
ve gerisi teferruat.

masallara yakışır salkım söğüt bu sevda
çal kemancı vazgeçilmişliklerin adına

ađlayan nar ile glen ayvaya gelsin son Őarkı..

Gözyaşı